

అజ్ఞాయిగము- అన్యాయిగము కాపిల్లవిషయం

“సుబ్బారావు, సుజాత తొలి చూపు లోనే ప్రేమించుకున్నారు.”

“ఒకరంటే ఒకరికి చచ్చే యిష్టం.”

“వారిద్దరూ కలిసి చూడని సినిమా లేదు”

“సుబ్బారావుకి షర్టింగ్ లు సుజాత నెలక్టు చేస్తుంది సుజాతకి సుబ్బారావు చీరలు కొంటాడు”

“సుబ్బారావు ప్రక్కన ఒక స్త్రీ ఉన్నది అంటే—ఆమె సుజాత. సుజాత ప్రక్కన ఓ పురుషుడున్నాడూ అంటే—అతను సుబ్బారావు.”

“వారిద్దరూ ప్రేమించుకున్నారమకోవటానికి ఇంతకన్న విదర్శనం ఏం కావాలి?” ఇవన్నీ ఆ చుట్టు ప్రక్కల అందరి అభిప్రాయాలు అన్నాడు వాను.

“ఆ చుట్టు ప్రక్కల ఎవరైనా సుబ్బారావును సుజాత తోటి, సుజాతను సుబ్బారావు తోటి కలిపి చూడలేదంటే వారు గ్రుడ్డివారయినా అవ్వాలి. లేదా ప్రాపంచిక విషయాలు పట్టని వరమ వైరాగ్యులయినా అవ్వాలి” అన్నాడు రమణ మూర్తి

“అయితే సుబ్బారావు, సుజాత ప్రేమించుకున్నారంటారు. అంతేనా?” అన్నాన్నేను

“అంతేనా ఏమిటి నీ మొహం! మా కాలనీ అంతా కాలిన సెనెనమీద నీటి దుక్కలాగ చురుమంటుంటేనూ!” రమణ మూర్తి.

“వెదవ పోలికా నువ్వును! కాలిన

వెనంమీద నీటి చుక్క అవిరయిపోతుంది మరీ వీళ్ళ విషయం అలాక్కాదుగా!" వాసు

"ఏదయితేనేం! ఇలా తిరిగితే ఏం బాగుంటుంది! పెళ్ళి చేసుకోవచ్చుగా!" అనుక్షణం సెంటిమెంట్స్ తో వచ్చే నేను.

"ఏమిటి పెళ్ళా! సుబ్బారావు సుజాతను పెళ్ళి చేసుకుంటాడనే నీ ఉద్దేశం! ఒకే తంటి! పేకలో నాలుగు క్విన్నే ఉంటాయిగానీ, సుబ్బారావు బుర్రలో సుజాత ఎనిమిదో క్విన్ తెలుసా!"

"విజంగా!"

"ఏమో! ఈ సారి సుబ్బారావు విజంగానే ప్రేమిస్తున్నాడని నా అనుమానం సుజాత లాటి అమ్మాయి ప్రేమిస్తుంటే "

"నువ్ నోర్మయ్ అనడం ప్రేమంటే ఏమిటో తెలుసా నీకు!"

"నీకు తెలుసేమిటి మహా!"

ఇలా అనవ్వవ్వంగ సాగింది మా సంభాషణ. ఎంతి కొట్టుకు దిచ్చినా సుబ్బారావు సుజాతను ప్రేమిస్తున్నాడని, సుజాత సుబ్బారావును ప్రేమిస్తున్నదా! ఒకరంటే ఒకరు "ఇది" గ ఉన్నప్పుడు వెళ్ళేందుకు చేసుకోయి లేకపోతే పెళ్ళి చేసుకుంటా ఇలాగే బాగుంది" ఇలాంటి సందేహం అన్నీ మిగిలిపోయాయి

తర్వాత విషయాలెలా వున్నా, వారిద్దరి మధ్య ఉన్నది ప్రేమా, లేక కేవలం ప్రేమామా అన్న విషయం తేల్చుకోవాలనుకున్నాం అందుకని ఒక ప్లాన్ కూడా సిద్ధం చేసుకున్నాం

"సుజాత కృష్ణ సినిమా లంటే వదిలొస్తుంది సుబ్బారావు 'మందం' తే వడకుండానే వస్తాడు. అందుచేత ఆదివారం నాడు వారిద్దరి ప్రోగ్రాం చెడగొట్టి సుబ్బారావును బాకకి తీసిగెడతారు వాను, రమణమూర్తి సరిగ్గా అడేటయముకి సుజాతను కృష్ణ సినిమాకు తీసికెళ్తుంది మా చెల్లాయి ఇద్దరి ఉద్దేశాలు తెలుస్తాయి" ఇదే ప్లాను

మా చెల్లాయిని ఇందులో ఇరికించటం ఇష్టం లేకపోయినా సుజాత మనసు తెలుసుకోవాలంటే మా చెల్లాయి తప్ప మరెవరూ పనికిరారు అందుకని సరే నన్నాను.

అనుకున్న ఆదివారం తొందర పడి రాలేదు తొందరపడకుండాను రాలేదు మామూలుగానే వచ్చింది

సుబ్బారావు మందనేసరికి ఎగిరి గంటేసి, సుజాత సంగతి మరచి పోయి మాతో వచ్చేశాడు

సుజాత సుబ్బారావుకి తెలిస్తే ఎక్కడ తగులుకుంటాడోనని మా వారికో సినిమా కెళ్ళిపోయింది

అరుద్ర పరిభాషలో —

వాసు, సుబ్బారావు వీరలు కాబట్టి
విస్కీ త్రాగుతున్నారు రమణమూర్తి
వీరువు కాబట్టి వీరు త్రాగుతున్నారు

నేను వీరువును కూడ కాదులా వుంది.
అందుకే కాపీ త్రాగుతున్నాను నెమ్మదిగ
టాపిక్ కదిపాడు రమణమూర్తి అది
చిలవలై పలవలై. కాలువై సుజాత
దగ్గర ఆగిపోయింది

“సుజాత! ఎబ్యూటివుల్ గాల్.”
అన్నాడు సుబ్బారావు కొంచెం మత్తుగ

“అనుకోవీ, మనకేం బాధ! ఇంకా
అనుకోవీ! బాగా అనుకోవీ!”

“అవి కాదు గురూ! మీ రిద్దరూ
ప్రేమించుకున్నారవి. త్వరలోనే పెళ్ళి
కూడ చేసుకోబోతున్నారవి అనుకుంటు
న్నారు” చెప్పవలసిన విషయాన్ని వీటోగ
చెప్పాడు వాను.

“ఏదీకారు, సెళ్ళా, ఇంకా ఏదయ
నానా?” అన్నాడు సుబ్బారావు

“చూశావా. నేను చెప్పినదే కరక్ట్”
అన్నట్టు నమ్మ గోకాడు రమణమూర్తి.

జీవితాన్ని బొమ్మా-బొరుసుతో పోల్చుకోవటం శుద్ధ పొరపాటు!

మరి? వెరీ సింపుల్. అంతా నటన! దట్టూల్!”

(ఊరికేనే వచ్చిందేమో, కొంచెం
ఎక్కువగానే పట్టేస్తున్నాడు, దొంగ
పీనుగ)

“సుజాత, నువ్వు ప్రేమించు కున్నా
రట, నిజమేనా గురూ.”

“ప్రేమేవరూ? అంటాడేమో సవిభయ
పడ్డాను నేను కావి సుబ్బారావు కాన్షన్
లోనే ఉన్నాడు.

“ఎవరు చెప్పారు?” అన్నాడు.

“అందరూ అనుకుంటున్నారు” గొణి
గాన్నేను

“కాదు సుబ్బారావు! ఇన్నాళ్ళు ఆ
అమ్మాయితో తిరిగి వెళ్ళి చేసుకోబోతే
నయగురు ఏమనుకుంటారు? పాపం ఆ
అమ్మాయి గతేమిటి?” ధైర్యం చేసే అడి
గాను నేను

“హా, హా, హా, హా!” తెలుగు
పినిమా హీరో విలన్ నవ్వు నవ్వునట్లు
నవ్వాడు సుబ్బారావు నవ్వి, గీతోపదేశం
చేస్తున్న కృష్ణుకి పోజువెట్టి—

“బ్రదర్! ఈ లోకంలో అందినదలా
అనుభవించి వదలిన వాడే ధన్యుడు.

ఇప్పుడు ముందుంది. ఇందులో ఉన్న మజా ఇక్కడ కొచ్చి కాపీ త్రాగేవారికి వీకేం తెలుస్తుంది; అలాగే సుజాకుంది. సువర్ణుంది, ఉంకో ఉంకో అమ్మాయుం టుంది. ఎవరైనా సరే—అందినప్పుడు అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు అనుభవించాల్సిందే; అంతేకాని, పెళ్ళి పెదాకులు అంటూ జీవితాన్ని తక్కువ చేసుకోకూడదు.

ఈ రోకంలో వీ లాగ ఉన్న వాళ్ళం దరికి చివరకు మిగిలేది పెద్దసున్నా. ఆ సున్నామీ చుట్టూ గీసుకుని, ప్రపంచంలో ఉన్న ఏ అనుభవాన్ని ఆ బెరి దాటి మీలోకి రానియరు. అందుకే మీరు పూర్వీ! అన్నాడు.

నాకు—అసలే వేడి కాపీ వలన నాచక పీకుకోందేమో, సుబ్బారావు మీద చివరిక మైన కోపం వచ్చింది సుజాత మీద ఎంతో జాలికల్గింది పాపం; సుజాతమోస పోతోంది ఈ సుబ్బారావు తనవి విజంగ ప్రేమిస్తున్నాడని పెళ్ళి చేసుకుంటాడని అనుకుంటోంది. ఇప్పుడు సుజాత గతే మిటి:

దిట్ల చెల్లించి బైటపడ్డాం. వాసు, సుబ్బారావు ఆటోలో వెళ్ళిపోయారు. నేనూ రమణమూర్తి వడుస్తున్నాం. రమణ మూర్తి మీరు బరువులో ఏదో చెబుతున్నాడు కాని నా చెవులకు సుజాత ఏడుపు వినివిస్తోంది

* * *

వాణి సినిమా నుంచి వచ్చి, నాకోసం ఎదురు చూస్తోంది. ఇద్దరం అన్నం దగ్గర కూచున్నాం. కావేపు వాణి ఏదయినా చెబుతుందేమోనని చూశామ ఇక మోడలేక సుజాత అభిప్రాయం తెలుసుకోకుండా ఉండలేక అడిగాను

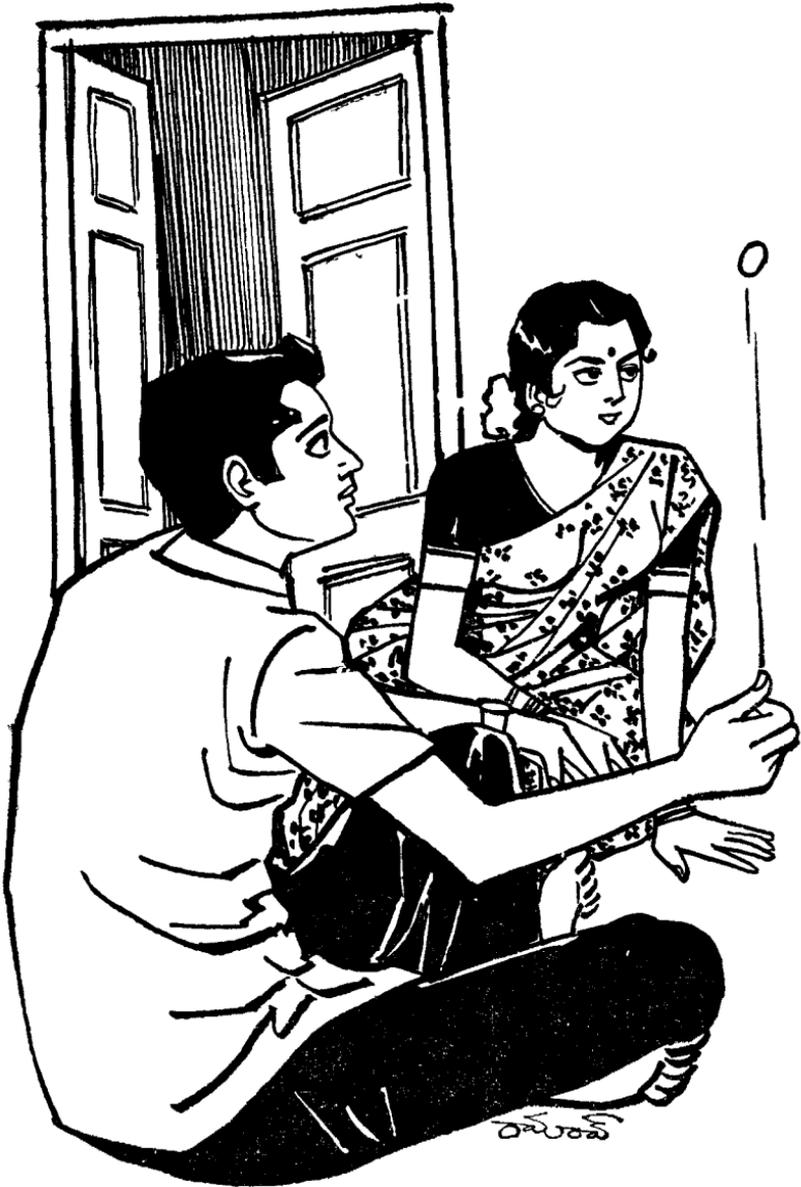
“సుజాతనడిగావా ఈ రోజు?”
 “లేదు,”

“అడగలేదు! నిన్ను అప్తకష్టాలు వడి (ఏవో ఎవిమిసి సరుకులు తెమ్మని అమ్మ దబ్బిస్తే వాటిలో కమిషన్ మిగుల్చుకుని) నివిమాకు పంపితే అడక్కుండా వస్తావా బాత్పడ్రోహీ!” అనేవారిని మరొక నమయంలో అయితే, కాని ఇప్పుడు మూద్ బాగాలేదు కాకపోయినా నాకు తెలుసు— నేనడక్కపోయినా ఇక ఆ సంగతి గురించి వాణి చెప్పటం చూవదని.

“ఈ రోజున నేనేమీ అడగ లేదన్నయ్యా! సినిమా చూపి వచ్చానంటే; కాని మీరీ ప్లాన్ వేయటానికి ముందే సుజాత తన అభిప్రాయం నాకు చెప్పింది”

“మరీ విషయం నాకు ముందే ఎందుకు చెప్పలేదు?”

“నేను చెప్పాననుకో! నా కొకసినిమా లాస్ అడిగాక సుజాత సినిమా కెళ్ళక పోతే సుబ్బారావు మీకో రాలేక పోయే వాడు. నంబర్ త్రి—సుబ్బారావు అభిప్రాయం కూడ తెల్పుకోవాలనే కోరిక పుట్టింది నాకు. అందుకే చెప్పలేదు,”

“సరేలే! సుజాత ఆభిప్రాయం చెప్పు!”

“ఉహూ! అదేం లాభం లేదు ముందు నవ్వు సుబ్బారావు ఆభిప్రాయం చెప్పు.”

“వోవో! లేడీస్ ఫస్ట్ ముందు మువ్వే చెప్పాలి!”

“ఎస్! లేడీస్ ఫస్ట్ కాబట్టి ముందు నేనే ఎవారి”

ఎంతయినా వాణి నాకు చెల్లెలు సో-నాకున్న పట్టదలకి కూడ చెల్లెలు చివరకు ఒక షిర్ట్ యానికి వచ్చి టాస్ వేయాలనుకున్నాం. హెడ్ నాది. వాణి నా తత్వం తెలిసున్నది కాబట్టి ఒకే ఒకసారి వేయాలంది

నేను క్వాయిన్ ఎగుర వేశాను వాణి మధ్యనే చేతికో కొట్టింది క్వాయిన్ దొర్లకుంటూ పోయి. కత్తెర అడ్డువచ్చి. కత్తిర రెండు కాళ్ళ మధ్యలో గోడ గ విలబడి పోయింది.

ఇద్దరం ఒకరి మొహాలు మరొకరు చూచుకున్నాం.

“నువ్వు కర్పీలో కూచో! ఆ కాగితం తీసుకుని సుజాత అభిప్రాయం రాయి. నేనీ కుర్చీలో కూచుని, ఈ కాగితం తీసుకుని సుబ్బారావు అభిప్రాయం రాస్తాను. లెటర్ ఎక్స్ ఛేంజ్ రెమ్? ఓకే!” అన్నాను.

“ఓకే!” అంది కుర్చీలో కూచుంటూ కాని అంతలోనే అనుమానం వచ్చి నట్లుంది

“ఇదుగో అన్నయ్యా! నీ లాయర్ తెలివి కేటరిన్ని ఉపయోగించి అసలు విషయం కాకుండా ఏదో చెత్తరాసి నాకిద్దా

మని ప్రయత్నించావా, చూసుకో!” అనేసింది వాణి.

“ఛ! ఛ! అలా చేయనులే” అన్నాను రాయటాని కువక్రమిస్తూ

కాసేవటిలో ఇద్దరం కాగితాలు మార్చుకున్నాం నే విచ్చిన కాగితం ఒకసారి చూసుకుని తన గదిలో కెళ్ళి పోయింది వాణి

మనవి ఎదురుగా నుంచుని చెబుతున్నట్లుంటుంది మా వాణి ఉత్తరాలు రాస్తే! ఈ ఉత్తరం కూడ అలాగే వుంది.

“అన్నయ్యా!

ఒక రోజున తేడీ గుర్తు లేదు పుక్కాల్లెక్కువగ వినిపించి సుజాత నడిగాను “నువ్వు సుబ్బారావు ప్రేమించుకున్నారట విజమేకా!” అని.

“ఎవరు చెప్పారు?” ఎదురు ప్రశ్న వేసింది సుజాత

“నా కొళ్ళు మండింది” ఎవరు చెప్పలేదు—అవి అడుగు” అన్నాను.

“చెప్పనీ! వనేం లేకపోతే ఏం చేస్తారు?”

“మీ రిద్దరూ తిరిగితే తప్పు లేదుకాని, వాళ్ళు చెప్పకుంటే తప్పొచ్చిందా!” అడిగాను నేను

“ఏమిటే! ఒకబ్బాయి అమ్మాయి కలిసి తిరిగితే తప్పా! నీకు బొత్తిగ కల్చర్ తెలిసినట్లు లేదు” అం

వాడొట్టి పాతకాలం వాడురా... వాడిస్తుకాలకి
 పామలత, శాంతకుమారి, బాయాదేవి, సూరకొంఠం
 బామ్మలున్న ఉట్టలేసుకున్నాడు- వధి వోల్డ్స్ట్రోమ్!

రాక్షతి
 పండ్రి

"అయితే మీ ఇదరి మధ్య ఉన్నది
 వటి స్నేహమేనా?" నేనడిగాను

"స్నేహమా, పాదా:"

"స్నేహమూ కాదూ! ప్రేమా కాక
 స్నేహమూ కాక మరేమిటి?"

"పాషన్" అంటూ తన అభిప్రాయాన్ని చెప్పుకొచ్చింది సుజాత

"సుజ్ఞారావు ఎర్రగ బుర్రగ, పల్లెడు
 బాగానే వుంటాడు ఈ సుజ్ఞారావును
 వట్టుకుని తిరిగననుకో! ఇక బాడీ గార్డులా
 పనిచేసి మన క్రబుల్ను తీరుస్తాడు
 చూడు! ఈ వీర సుజ్ఞారావు కొన్నదే
 మనం ఊరికే అతని బట్టలు సెలక్ట్ చేస్తాం
 కాని అతను—మనకి పనిమాల చూపి
 స్తాడు, పార్క్ లకి తీసికెడతాడు, మన
 కోసం డబ్బు తగలేస్తాడు, వీకో రహస్యం

తెలీదు, ఆడవి ప్రక్కన వుంటే (అమె
 భార్య కాకుండా వుంటే) అప్పు చేసయినా
 సరే అర్పు వెదతారీ మగనాళ్ళు. ఏచ్చి
 దానా! కకుంకల రామ్మూర్తివీ. వద్యజ
 ప్రభాకరాన్ని ప్రేమిస్తున్నారను కుంటు
 న్నానా! ఇలా మనవెనకబద్ధ ప్రతి వెర్రి
 వెధవవీ ప్రేమిస్తున్నారనుకుంటున్నానా!
 ఇలా మన వెనకబద్ధ ప్రతి వెర్రి వెధవవీ
 ప్రేమిస్తూ కూచుంటే ఇంకేమయినా
 వుండా! వాళ్లు వెనక పడ్తున్నారు మనం
 పడవిస్తున్నాం అంతే! దట్టూల్!"
 అంటూ వెళ్ళిపోయింది సుజాత.

—వాణి—

ఉత్తరం పూర్తి చేసి ఏదో ఆలో
 చనలో ఉండి పోయాను వాణి వేసు
 రాసిన ఉత్తరంతో తన గదిలో నుండి
 వస్తూ అదోలా నవ్వింది ఇంకేమీ చేయ
 లేక నేనూ అలాగే వచ్చాను. ❀